

anden Maade, men hvis man er imod Spekulation og Spil, maa man forbyde det, men ikke lægge Skat paa det. Jeg har altsaa afvist Begrebet Spekulationsskat, thi vi har endnu ikke i dansk Lovgivning paalagt moralske Skatter. For øvrigt tror jeg ikke, man i nogen Maade vil hemme Spekulationen i Børspapirer ved at lægge en Skat derpaa, og det er jo heller ikke Meningen, at man skulde forhindre Folk i at købe Aktier ved at paalægge dem en saadan Skat. Meningen er, skulde jeg tro, at skaffe Staten en Indtægt, som Folk kan overkomme. Og jeg maa da først sige, at det er ikke saadan at løbe til at lave et Lovforslag om en Børsskat. Der gives i Virkeligheden i Udlandet ingen direkte Eksempler paa en saadan, og hvor man har forsøgt noget lignende, nemlig i Tyskland, er Skatten mislykkedes. Altsaa er det ikke urimeligt, at Finansministeriet overvejer, hvorledes et saadant Skattepaalæg skal gennemføres og virkeliggøres. Dernæst har jeg ikke tænkt mig, at det skulde være en Skat kun gældende for de nuværende Forhold. Hvis man skal gaa til en saadan Skat, maa det vist være en vedvarende Skat, ikke en midlertidig Krigsskat, saaledes som jeg har forstaaet de Fantaster, der mener, at man skal paalægge en Spekulationsskat for at straffe dem, der lige nu spekulerer paa Børsen og maaske om en Maaned ikke spekulerer mere. fordi der ikke er nogen Anledning dertil. Paa den Maade synes jeg ikke, at man gennemfører Skatter her i Landet. Nej, jeg har intet imod at overveje Spørgsmaalet om en Børsskat, der sker ogsaa Forberedelser til en saadan i Finansministeriet, og et saadant Skatteforslag vil ogsaa komme, men der kræves nogen Tid dertil og en nøje Forberedelse, og den mener jeg at være fuldkommen berettiget til at tage Tid til, inden jeg forelægger et Forslag, for det skulde ikke være Meningen med en saadan Skat i Øjeblikket at slaa ned paa Børsen med et Lyn, men derimod at søge at skaffe Staten en Indtægt, hvor man mener at kunne faa den, gennem en Stempelskat, som det vel maatte være, paa Omsætningen. Det er jo Skik at overdrive, hvad der kan komme ind ved saadanne Lejligheder, ligesom jeg ogsaa mener, at man overdriver, hvad der vil komme ind ved den Krigsskat, den overordentlige Indkomstskat, som den hedder, som Rigsdagen har vedtaget. Der er intet Menneske, der i Øjeblikket med Sikkerhed kan vide, hvad der kan komme ind gennem denne Skat, men jeg læser ganske

vist højst fantastiske Beretninger i Bladene om de uhyre Beløb, den vil indbringe. Men saa meget vil den dog efter min Mening indbringe i indeværende Aar, at et Beløb af 3 Mill. Kr. een Gang for alle ikke vil være afskrækkende, og jeg vil for øvrigt minde om, at Rigsdagen mange Gange er gaaet med til den Art Beløb uden at forlange, at der straks skulde anvises en lignende Indtægt. Da man f. Eks. vedtog en Veterangave, som dog beløb sig første Gang til 2½ Mill. Kr., og som er en stadig vedblivende Udgift for Staten, var der ingen, der sagde til Finansministeren, at han skulde skaffe en lignende Indtægt til Veje. Jeg mener, at det ærede Medlem, som ellers udmærker sig ved sin maadeholdne og forsigtige Udtryksmaade, baade har gjort Regeringen Uret ved at paastaa, at man Gang paa Gang kom med store Udgiftsbeløb, som man ikke paaviste Dækning for, og ved nu oven i Købet overfor mig at sige, at jeg hurtigt skulde overveje Spørgsmaalet om en Børsskat. Jeg anser det for rettidigt, naar jeg fremkommer med et saadant Forslag i den ordentlige Rigsdagssamling, og det vilde meget undre mig, om der virkelig her i Rigsdagen skulde være Stemning for nu at bearbejde og behandle noget saa indviklet, som en ny Skattelov dog altid er.

Til det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen), der talte paa Højres Vegne, har jeg nogle Bemærkninger at gøre. Det ærede Medlem udtalte sin Tilfredshed med Regeringsforslaget og mente, at til dette kunde Højre her i Landstinget godt have sluttet sig. Jeg maa derom sige, at det Medlem, der i Folketinget talte paa Højres Vegne, udtrykte stor Utilfredshed med Regeringsforslaget, da dette var til første Behandling i Folketinget. Nu ser jeg, at dette Forslag — saaledes gaar det jo ofte, at en Ting ved nøjere Overvejelse stiger i Værdi — er blevet saare værdifuldt for Højre, for jeg kan jo ikke antage, at der skulde være en dyb Uenighed mellem Højre i Folketinget og i Landstinget. Begivenhederne har vel lært de to forskellige Højrepartier at være enige og slutte sig sammen. Men det ærede Medlem mente derimod, at der var stor Utilfredshed i Højre med det af Folketinget vedtagne Forslag. Ja, dertil maa jeg dog sige, at det samme Medlem af Højre i Folketinget, der ytrede Utilfredshed med Regeringsforslaget, har været med til at indstille det Forslag, som det høje Landsting nu har til Behandling, til Folketinget, har sluttet sig til det, har underskrevet Betænkningen sammen med